

Intet hinder möter sålunda att S. M.-kavlen går en söndag, då storrännarna äro upptagna på annat håll — de delta ju i alla fall inte i tävlingen ifråga. Att arrangera kavlen först i slutet av mars, då de mellansvenska orienterarna redan lagt skidorna på hyllan och äro mitt uppe i träningen för vårorienteringarna, förefaller sålunda mindre välbetänkt. Först då tävlingen förlägges till en sådan tidpunkt, att orienterarna verkligen äro skidtränade, kan man beräkna, att S. M.-kavlen blir den strålande tävling, som den har alla förutsättningar att bli.

Revisor Nissing i Skidfrämjandet, som lagt otaliga budkavlebanor, och själv varit med om att ge form åt den "moderna kavlen", har nyligen sagt några kloka ord om denna i en kvällstidning:

— Budkavlen kommer att leva i alla tider, så länge intresset för skogen och förmågan att taga sig fram i den är levande.

Det är nu andra året som S. M. i budkavle går som en särtävling på annan plats i landet än de övriga S. M.-tävlingarna. Förra året gick S. M. i Falun och budkavlen i trakten av Bräcke. Nu avgöras vilka som skola bli svenska skidmästare uppe i Luleå, medan Sveriges budkavleintresserade få mötas och lura varandra den 25 mars i Dalarna eller dess gränstrakter, som det så hemlighetsfullt heter i programmet.

Roslagskavlen. Från första växeln vid Lundås i tidig budkavlemorgon — spänningen på höjdpunkten. T. v. Lissegård, Djurgården, som sedermera gjorde en så inspirerad löpning på andra sträckan. Mitt för skärmen: Västermalms-Johan.

Årets tävling kommer att gå fullt inom ramen för det nya programmet. Alltså med kortare sträckor och en hel del kniviga mellankontroller på vägen. Tävlingen går helt under Skidförbundets egen regi.

— Talet om att budkavlen skulle vara på avskrivning härstammar nog från storrännarna uppe i Norrland. I en budkavletävling gäller det icke blott att åka fort, utan även att kunna orientera en del. Följaktligen ha storrännarna icke kunnat komma först, varför det icke varit så roligt längre.

Det är sannerligen bättre som det är nu, slutar revisor Nissing. De löpare, som deltaga i de "moderna" budkavletävlingarna, äro de som ha intresset för orienteringen i blodet och de som framför allt förstå att göra S. M.-tävlingen till vad den verkligen skall vara: ett orienterarnas svenska mästerskap på skidor.

Varför inte D.M. i skidorientering?

I och med att orienterarna nu på allvar börjat intressera sig för skidorienteringen, synes det ej vara ur vägen, att de distrikt, som så önska, även gäves tillfälle att anordna D. M. i skidorientering. Mästerskap ha en vidunderlig förmåga att sätta fart på en idrott och skidorienteringen utgör i detta fall säkert ej något undantag. I Stockholms skidorientering — de båda senaste åren förtjänstfullt arrangerad av Goterna — ha deltagit c:a 75 man. Skulle denna tävling gälla mästerskap, komme deltagarantalet säkert att stiga med 100 % och mera. Med begränsat deltagarantal (c:a 200 man), 2—2,5 mils bana och valfria mellankontroller bleve D. M. i skidorientering säkert tävlingar, som inte skulle gå av för hackor. — Bra motion till Skidförbundets årsmöte på höstkanten!

Sverige och den alpina skidsporten.

Medan vi hålla på med att prata skidor, kan det vara skäl att något beröra den anstormning, som på sista tiden — både utomlands och här hemma — skett mot den alpina skidsporten — slalom och störtlopp. Några exempel: "En sport för gigolos". "Störtloppsfarsoten". "En gökunge i boet". "Det är för mycket nöje och för lite ansträngning" etc.

Att utförlöpningsformen utomlands i en del fall tagit mindre lämpliga former kan man gå med på — störtlopp med liv och lem som insats äro där ej ovanliga. Men att därför söka stoppa eller hålla den svenska utförlöpnings "så där tämligen kort" är absurt och från början dömt att misslyckas. Att sporten hos oss inte kommer att urarta, därför utgör vår jämna svenska terräng den bästa säkerhetsventilen. Den svenska "geografien" är helt enkelt så skapad, att något sådant ej här är tänkbart.

Alla, som sysslat med sporten, kunna intyga, att den är underbart rolig — något som också framgår av de tusentals proselyter, som strömma till slalombackarna. Vad ansträngningen beträffar så är den nog också tillräcklig för den stora massan av utförlöpare — även om den givetvis inte går upp mot den som presteras i samband med längdåkning.

Vad som bestämmer en idrotts framgång och antalet utövare av den är inte i första hand, att den ger så och så stor motion och ansträngning utan att den är rolig och nöjsam. Sporten skall inte vara bara grovgöra utan även rytm, djärighet, balans, nöje. Och i det fallet kan utförlöpningsformen säkerligen uppta konkurrensen med vilken annan vintersport som helst.

Att vår längdåkningsstandard här hemma skulle komma att äventyras på grund av det alltmåga stegrad intresset för slalomåkningsformen är nog att se alltför ensidigt på saken. Tvärtom är det nog så att utförlöpningsformen kommer att komplettera en brist hos svensk längdåkning på skidor: att snabbt och elegant ta sig utför. Som mycket riktigt påpekades av sign. ÅKE i förra numret, behärska skidåkarna i gemen f. n. endast 2/3 av skidtekniken: på slät mark och uppför. Den sista tredjedelen — tekniken utför — är det däremot rätt darrigt med på de flesta händer (och fötter).

Att smidigt inpassa och tillämpa utförlöpningsfinesser i vår nationella skididrott blir de närmaste årens uppgift för vår skidledning.

N
O
P
börj
äver
rede
min
till
bruk
smal
fjäll
norr
F.
det
nattu
dage
man
av
hade
tern
Res
nägr
dern
lång
Och
unde
tan:
lagg
P
kiga
rand
skyn
mer:
vet.
klätt
få å
utfö
ham
smal
smö
ne r
den
finn
utfö
jat
Det
en d
rätta
Fj
ande
frus
tasta
vita
skyn
fjäll
pare.
äro
ligt
ma
kund
vi å
pass
över
ren,
Mån
unde
fjälle
denn
lar n
komr
Med
uppe
parn
Sis
njuta
gonei
morg
men
sänge
sköna
Fjäll
gång
tappa
och
länga
ven
nit. I
i den
locka
Blc
är ko
fjälle
att k
De
biten.
enda
Me
kväm
kamr
resa.
tarna
härlig
het a
Fjä